

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 lutego 1957 r.

Nr 11

IRESC:

poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

47 — z dnia 5 stycznia 1957 r. w sprawie warunków, w jakich uważa się członków rodziny za pozostających na utrzymaniu pracownika (rencisty), oraz dochodu powodującego zawieszenie prawa do renty rodzinnej	97
48 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach podległych Głównemu Urzędowi Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych	98
49 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Górnictwa Węglowego	99
50 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Przemysłu Maszynowego	101
51 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Energetyki	102
52 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Hutnictwa	103
53 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Lekkiego	104
54 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Spożywczego	106
55 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Chemicznego	107
56 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Drobno i Rzemiosła	109
57 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w państwowych przedsiębiorstwach handlu wewnętrznego	110
58 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego	111
59 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach transportu samochodowego	112
60 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie funduszu zakładowego na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych	113
61 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych należących do resortów nieprzemysłowych	115
62 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych	116
63 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwie „Polskie Linie Lotnicze „Lot”	118
64 — z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Prezesowi Centralnego Urzędu Naftowego	119

47

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 stycznia 1957 r.

w sprawie warunków, w jakich uważa się członków rodziny za pozostających na utrzymaniu pracownika (rencisty), oraz dochodu powodującego zawieszenie prawa do renty rodzinnej.

Na podstawie art. 45 ust. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1956 r. Nr 43, poz. 200), zwanego w dalszym ciągu „dekretem”, zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Małżonka pozostałego po zmarłym pracowniku lub renciście uważa się za pozostającego na utrzymaniu pracownika (rencisty) za jego życia, jeżeli własny dochód małżonka z ostatnich 12 miesięcy kalendarzowych przed śmiercią pracownika (rencisty) nie przekraczał przeciętnie 500 zł miesięcznie. Jeżeli zaś własny dochód małżonka z tego okresu przekracza przeciętnie 500 zł miesięcznie, małżonka uważa się za pozostającego na utrzymaniu pracownika (rencisty), gdy dochód ten był niższy od podstawy wymiaru renty pracownika

(rencisty) i nie był wyższy przeciętnie niż 1.200 zł miesięcznie.

2. Jeżeli jednak małżonek był w chwili śmierci pracownika (rencisty) zatrudniony i nie miał dochodu z innych źródeł, a nie osiągnął okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania renty inwalidzkiej, przyjmuje się, że małżonek pozostał na utrzymaniu pracownika (rencisty) bez względu na wysokość zarobków małżonka, pod warunkiem, że zatrudnienie to ustało przed osiągnięciem przez małżonka okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania renty inwalidzkiej z tytułu własnej pracy.

§ 2. 1. Za własny dochód pozostałego małżonka uważa się wszelki jego dochód z wyjątkiem pomocy świadczonej przez inne osoby.

2. Przyjmuje się, że małżonek posiadał dochód przekraczający granice określone w § 1 ust. 1, jeżeli w chwili śmierci pracownika (rencisty):

- 1) był właścicielem gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego na kwotę co najmniej 6.000 zł albo
- 2) posiadał przedsiębiorstwo przemysłowe, handlowe lub rzemieślnicze.

§ 3. 1. Rodziców pozostałych po zmarłym pracowniku lub renciście uważa się za pozostających na utrzymaniu pracownika (rencisty) za jego życia, jeżeli w chwili śmierci pracownika (rencisty) pozostawali na jego wyłącznym utrzymaniu albo zmarły przyczynił się w sposób istotny do ich utrzymania.

2. Przyjmuje się, że rodzice nie pozostawali na wyłącznym utrzymaniu pracownika (rencisty) i że zmarły nie przyczynił się w sposób istotny do ich utrzymania, jeżeli oboje rodzice lub jedno z nich w chwili śmierci pracownika (rencisty):

- 1) było właścicielem gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego na kwotę co najmniej 6.000 zł lub
- 2) posiadało przedsiębiorstwo przemysłowe, handlowe lub rzemieślnicze albo
- 3) posiadało dochód z innych źródeł przekraczający w okresie ostatnich 12 miesięcy kalendarzowych przed śmiercią pracownika (rencisty) przeciętnie 500 zł miesięcznie z wyłączeniem jednak pomocy ze strony zmarłego pracownika (rencisty) i pomocy ze strony osób nie obowiązanych do alimentacji.

§ 4. Za dochód powodujący w myśl art. 45 ust. 4 dekretu zawieszenie prawa małżonka lub rodziców pracownika (rencisty) do renty rodzinnej uważa się dochód osiągany przez małżonka lub oboje rodziców albo jedno z nich:

- 1) z gospodarstwa rolnego o rocznym przychodzie szacunkowym ustalonym dla wymiaru podatku gruntowego, na kwotę co najmniej 6.000 zł,
- 2) z przedsiębiorstwa przemysłowego, handlowego lub rzemieślniczego albo

3) z wszelkich innych źródeł w wysokości co najmniej 500 zł miesięcznie, z wyłączeniem dochodu z renty, wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia i pomocy świadczonej przez inne osoby; jednakże do dochodu rodziców wlicza się pomoc ze strony osób obowiązanych do ich alimentacji.

§ 5. Wartość dochodów, o których mowa w rozporządzeniu, uzyskiwanych z kilku źródeł, zlicza się.

§ 6. Wartość dochodów, o których mowa w rozporządzeniu, osiąganych za granicą, ocenia się w złotych na zasadach stosowanych przy wypłacie rent z zagranicy.

§ 7. 1. Sprawy małżonków i rodziców, którym na podstawie przepisów dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1954 r. Nr 30, poz. 116) odmówiono renty rodzinnej, a którzy przy zastosowaniu art. 45 dekretu w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 11 września 1956 r. (Dz. U. Nr 43, poz. 199) mieliby do niej prawo, podlegają ponownemu rozpatrzeniu na wniosek zainteresowanego.

2. Jeżeli wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty zostanie zgłoszony:

- 1) w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia — rentę przyznaje się od dnia powstania prawa do renty, nie wcześniej jednak niż od dnia 1 lipca 1956 r.,
- 2) po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia rozporządzenia — rentę przyznaje się od dnia powstania prawa do renty, lecz za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie prawa do renty.

§ 8. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1956 r. z tym zastrzeżeniem, że w stosunku do rent przyznanych przed dniem ogłoszenia rozporządzenia przepis § 4 obowiązuje od dnia 1 czerwca 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

48

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 lutego 1957 r.

w sprawie wykonania ustawy o funduszu zakładowym na rok 1957 w przedsiębiorstwach podległych Głównemu Urzędowi Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie art. 3 i 5 ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o funduszu zakładowym na rok 1957 (Dz. U. Nr 53, poz. 240) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych zarządza się, co następuje:

§ 1. Fundusz zakładowy tworzą działające według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstwa podległe Głównemu Urzędowi Geodezji i Kartografii Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

- 1) Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjne,
- 2) Państwowe Przedsiębiorstwo Fotogrametrii,
- 3) okręgowe przedsiębiorstwa miernicze,

4) Państwowe Przedsiębiorstwo Wydawnictw Kartograficznych.

§ 2. Na fundusz zakładowy przeznaczają się część wygospodarowanego zysku, a jeżeli przedsiębiorstwo nie osiąga zysku lub gdy suma funduszu zakładowego jest wyższa od sumy osiągniętego zysku, na fundusz zakładowy przeznaczają się odpowiednią sumę środków obrotowych przedsiębiorstwa.

§ 3. Fundusz zakładowy tworzy się w przedsiębiorstwie, które:

- 1) osiągnie sumę planowanego zysku lub nie przekroczy planowanej straty,
- 2) wykona plan robót geodezyjnych, fotogrametrycznych i kartograficznych według wartości kosztorysowej,